

प्रवेश सं०

११०८२

विषयः धर्म शास्त्रम्

क्रम सं०

नाम ऊर्लो ताता कुलपति

"प्रपञ्चसार विवेकस्थम्"

ग्रन्थकार ज्ञानेश्वरः

भारत शिवात्मजः

पत्र सं० १-१७

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३१

पंक्ति सं० (पृष्ठे) ८

आकारः १०, x ४.५

लिपिः देवनागरी

आधारः का.

वि० विवरणम् पू.

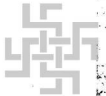
13924

हं. १८१७

न.

१५१८

पी० एस० यू० पा०--९९ एस० सी० ई०--१६५१--५० ०००

३० श्रीगणेशाय नमः अथाहोरात्रकृत्यचसंक्षेपेण शुभप्रदं गवर्णाश्रमारां वक्ष्यामि कलिवर्जोऽनृतवतः
 १ ॥ आसुराणां क्षत्रियां वैश्याः ॥ शूद्रो वराणां स्मृतास्तथा ॥ ब्रह्मचारी ग्रहस्थश्च वनस्थोऽपि राश्रमाः ॥ १ ॥ आ
 सेमृत्तैर्न चोत्थाय स्मत्त्वानरायणां हीद ॥ स्वस्थः शुचिर्बुद्धिर्भूत्वा चित्तयेदात्मनो हितं ॥ २ ॥ यातापित्तस
 हस्त्राणि पुजारशतानि च ॥ संसारे क्षतु भूतानि याति योऽस्य तिचापरे ॥ ३ ॥ हर्षस्थानसहस्त्राणि भयस्थानश
 तानि च ॥ दिवसे दिवसे भूमाविशंति न पंडितं ॥ ४ ॥ ऊर्ध्ववाङ्मनैरेवेष्टेन च कश्चिच्छ्रयानि मे ॥ धर्मो ह्यर्थ
 श्रुतामश्नुमि मर्थेन सेवते ॥ ५ ॥ न जातकामात्र भयात्रलोभाहं मे त्यजे जीवितस्पापहेतोः धर्मो नित्यः
 स्वरवदः खेत्वनित्ये जीवो नित्यो हेतुस्पातं नित्यं ॥ ६ ॥ इमां भारतां विचित्रां पातहत्यायुषः पठेत् ॥ स भार रम
 तफलं प्राप्य परं ब्रह्माक्षि गच्छति ॥ ७ ॥ आचारः परमो धर्मो नृणां श्रेयस्करो भवेत् ॥ इह लोके परकी १

तिः परत्र परमं सुखं ॥ ८ ॥ आचारान्नाप्यते श्रेयसाचारत्वं लभ्यते ॥ कर्मणा जायते ज्ञानं ज्ञानाच्चोक्ष
 मवाप्यते ॥ ९ ॥ आचारः परमो धर्मो आचारः परमं तपः आचारः परमं ज्ञानमाचारत्किं न साध्यते ॥ १० ॥ ए
 वं नरो विनिश्चित्य कीर्तयेन्मधुसूदनं दिह स्थितिं च कर्तव्यं विज्ञापयार्थं ये ह ॥ ११ ॥ समुद्रवसनैरेविप
 वेतस्तनमंडलं ॥ विस्फुल्लिगमस्तभ्यं पादस्पर्शोऽक्षमस्वनः ॥ १२ ॥ इदं तत उच्यते अविर्गं श्रोत्रियं श
 मं ॥ हित्वा चार्धं च पापि हं न प्रमुक्तं जनांसि ॥ १३ ॥ ततो वाचं नित्यं मे व निधीवाद्यासवर्जितः ॥ अंत
 र्धीयत्तरो भूमिं शिरः पादौ पादाससा ॥ १४ ॥ दिवा सेध्यासु करीस्थ ब्रह्मसूत्रं गृह्यत्पुनः ॥ कुपीन्मूत्र
 पुरीषे त्वराजैरेह क्षिणासुरवः ॥ १५ ॥ प्रत्यादित्यं प्रत्यनलं प्रतिगच्छति हिंस्रं ॥ मेहेति ये च यथिषु ते भ
 वंति गतायुषः ॥ १६ ॥ ग्रहीत शिष्यश्चोत्थाय मृद्विरस्पृष्टुं नैले ॥ गंधलेपश्च करं शोचं ऊगो हर्तुं दि

३०
२

तः॥१७॥ हे लिं मे मन्त्रिके देये गुदे पच करे दश॥ उभयोः सप्रज्ञात व्यापाहयोर्मन्त्रिकावयां॥१८॥ सतश्चोचं
गृहस्थानां द्विगुणां ब्रह्मचारिणां॥ त्रिगुणां स्थावनस्थानां यतीनां स्याच्चतुर्गुणां॥१९॥ लिङ्गशोचं
पुण्यकृत्वा गुदशोचं ततः परं॥ शोचाहते वानपादे प्रवेन शूलनं भवेत्॥२०॥ दिवाय द्विहितं शोचं तद
र्धं निशि को नितं॥ द्दिशा शोचं षकर्तव्यं तुल्यकेतनधारया॥ तद्वर्षमावरे शोक्कमातरस्याधर्मध्वनिः॥
२१॥ स्त्रीस्त्रुद्धादेरशक्ता नार्गधले पशुयो भवेत्॥ तथा शोचं षकर्तव्यं तुल्यकेतनधारया॥२२॥ पर
स्पशो शितस्पशो रेतो विगमूचने तथा॥ चतुर्गामपि वरुणां द्वात्रिंशन्मन्त्रिकाः स्मृताः॥२३॥ कुयो
द्वादशाब्बासुरीषोत्सर्जेनेततः॥ मूत्रोत्सर्गे च तुरेभोजनं ते तपो दश॥२४॥ शोचै यलः सहाका
र्यैः शोचमूलोद्दिनः स्मृतः॥ शोचाचारविहीनस्पसमस्तानिः प्रलाः क्रियाः॥२५॥ तमेन्मृदं शो

राम०
३

च शोचानियमाति क्रमे सति॥ गायत्र्यष्टशतं चैव प्राणायामत्रयं न पेत्॥२६॥ देशकालं तथात्मानं दम्बं
दम्बप्रयोजनं॥ उपयति॥ मदस्थानं ज्ञात्वा शोचं षकल्पयेत्॥२७॥ द्दति शोचं॥ अतनीलशुचौ देशे
उपविष्ट उदसुरतः॥ आगवाज्जास्मेरातीर्थेन द्विजो नित्यमुपसृशेत्॥२८॥ आयतं प्रवेतः कृत्वा गो
कर्णाकृतिवत्करं॥ संहतं गुलिनानोर्ध्वगृहीत्वा पाणिना द्विजः॥२९॥ पुक्ता गुष्टकनिष्ठेन शोषेणा च
मर्नचरेत्॥ तावन्नोपसृशेद्द्विहान्यावद्वा मेन न स्पृशेत्॥३०॥ विः प्राण्यापो हि रूम्प्यखाच्यदिः
समुपसृशेत्॥ अद्विस्तुषकृतिस्थाभिर्हीनाभिः फेनबुद्बुदैः॥३१॥ हृत्कतं तालुगाभिश्च यथासंख्यं द्वि
जातपः ३३ धोरन् स्त्रीच शूद्रश्च सक्तस्तथाभिरंततः॥३३॥ चंडालस्तेष्वसंभाषेज्जीशूद्रो ह्येष्ट
याषतो॥ उच्छिष्टादेस्तथायोगेज्जलारोहावरोहयोः॥३३॥ दिवा चोदौ ते वक्रवत्खपरिधाने श्रुपातने

३०
३

निष्ठिवनेसहाचामेद्यो जेवाट्शिगांस्पर्शेत॥३५॥ स्वात्वापीत्वास्ततेस्तुनेषुकेरयोपसर्पणे॥ आ
 चोतः पुनराचामेत्तरिधानेचसंधयो॥३५॥ आशादीनि फलानीं शुभयोमूलं दृतं दधि॥ तां हलमौषधं प
 र्दहदियुक्तापिनाचमेत॥३६॥ स्वमाचम्यदंतानां काष्ठेन विमृजेन्नलं॥ मंत्रितेन यथोक्तेन पुनः पश्चात्प
 तपजेत॥३७॥ अलाभे दंतकाष्ठानां निषिद्धायतिथौ तथा॥ कुयोद्वादशां दृष्टान्निहोस्त्रेखं सहा पुनः
 ३८॥ अथाश्रुतां निर्लक्ष्मीं लुपादाय च गोमयं॥ नंदीं गत्वा पुण्यपत्न्यां संकल्प्य स्नानमाचरेत्॥३९॥ ना
 भिमात्रेन लेगत्वा विः कुर्यान्न जनेन ततः॥ गोमयेन ह्यसर्वांगं विधिनानि पठेत्पुनः॥४०॥ आचम्य
 मार्जनं कुर्यात्तथा नासाय पीज्जी॥ स्वानां गतपरां कृत्वा यस्मिन् जलमाहरेत्॥४१॥ तत आचम्य होत
 यं कुशानवस्त्रं च धारयेत्सितं मौजिष्टं पीतं च नीलं चासुरगतः कर्मात्॥४२॥ अष्टहस्तं वंष्ट्रेत

राम०

३

सदृशान्वाधारितं॥ अहंतं तद्विजानीयात्सर्वकर्मसु पावनं॥४३॥ नैकवस्त्रः वर्तते द्विजो होमार्चनेन
 ये॥ अभावे चोपवीतं वा धारयेत्तत्पदे शर्क॥४४॥ यत्तोपवीते हे धार्यं श्रोते स्मार्ते च कमेति॥ मतीषु ये
 त्तरीयाथैव स्वाभावे च तथैकं॥४५॥ न तप्येनैमि त्रिकं काम्यं विविधं स्नानमुच्यते॥ अतः समाचरेद्भानंत
 च नित्यं प्रकीर्तितं॥४६॥ आरोग्यमायुः पुण्यं च तेजो वीर्यं यशोधनं॥ अभातस्वायिनः पुंसी भवति
 शुचिनः सदा॥४७॥ गृहे चोष्मेदकं स्नानं तपेणादिविर्जितं॥ बालहृद्वातगरां च विधिना पाव
 ने स्मृतं॥४८॥ निष्पीड्य स्नानवस्त्रं धारयेद्भस्मवामदं॥ तोयं वा जलमध्यस्थः पश्चात्सुध्यां समावे
 रेत्॥४९॥ स्वात्वा पुष्टं मुदा कुर्याद्भुत्वा चैव तमस्मना॥ देवानभ्यर्च्य गंधेन सर्वपापपुत्रये ५० ध्या
 येमस्मविसंधत्त गृहो रणा जलसंयुतं॥ सार्वकालं भवेत्तद्वा रणा यतीनां जलवर्जितं ५१ परावेद्या

हृत्तोः सप्रगायत्री शिरसासह ॥ विंशसंस्मृतं यत्तु शिरः शिराणामः सञ्चयेत् ॥ ५३ ॥ शिराणां नायम्पविधि
वद्वागपतः संयतेन्द्रियः ॥ अथ संस्थापयामि पितृसंकल्पमात्रेयेत् ॥ ५३ ॥ नवप्रगायत्र्युक्तेन आपोहि
ष्टात्तु चैतत् ॥ अथाचमनमाहायसूर्यश्चेति पितृवैश्वतत् ॥ ५४ ॥ तथा मन्त्रादिमेत्वा पः पुनर्त्विचि चमं
त्रतः ॥ अग्निश्चेत्पुत्राकेन सार्यं कालेपि वैद्यैः ॥ ५५ ॥ अथाचम्यकंगंते च पुनः कुर्वीतमाजने ॥
प्रगायेन्वाहतिभिर्गोयत्र्या प्रगावाद्या ॥ ५६ ॥ आयोहिष्टेति सूक्तेन ततः कृत्वा द्यमर्षरां ॥ कर्तं
चेति तत्तु चैव वामभागे जलं क्षिपेत् ॥ ५७ ॥ अथाचम्यकराभ्यां वैतोयमाहायमं चितं सुक्तहस्ते
नसा विद्याविरुद्धं च क्षियेज्जले ॥ ५८ ॥ इदं प्रमः प्रभाते तु मध्याह्ने कर्तुं स्थितः ॥ दिजोर्ध्वं प्रसि राम ०
पदेभ्यां संसार्यं त्र्यविशेडुवि ॥ ५९ ॥ आहमेनेति मध्याह्ने हंसवत्पाशवासकृतः ॥ ६० ॥ अथाचम्यतः ॥ ४

स्तुर्ययं कुशेर्हृत्तयः ॥ इत्याद्यष्टोत्तरं खान्तिनित्यं जानस्ति हृत्तयः ॥ उपविश्य तमध्याहे सायं
च विधिनानुसो ॥ ६१ ॥ सहस्रपरमां वैवीं तमध्याह्नाचरं ॥ गाथवीं संस्मरेद्दीमाहृदि वा स्तुर्यमंडले ६२
मननं तोषरां शोचं मौर्नं मंजार्थं चित्तं ॥ अथ यत्तम विवेकी नयसंयतिहेतवः ॥ ६३ ॥ वक्षेरा व्याघ्रमुक
रं दक्षिणायः सहजपेत् ॥ तस्य तत्सफलं बोक्तं विना संख्यां तनिः फले ॥ ६४ ॥ उत्रे मंजान संजय्युपां
शुभमध्यामं स्मृतं ॥ अथ मंवाचिकं बोक्तं सर्वमवेषु पंडिते ॥ ६५ ॥ यदुच्यते च स्मरितं ॥ शब्दैः स्पष्टपराक्ष
रैः ॥ मंत्रसुचारयेद्वाचा वाचिकोऽयं न पः स्मृता ॥ ६६ ॥ शनैरुच्चारयेन्मंत्रमोषलोष्टो प्रचालयेत् ॥ अपरैर्न
श्रुतः किंचित्सुपां शुजपः स्मृतः ॥ ६७ ॥ धियायदक्षरं श्रेयावरां हरीं पदात्पदं ॥ शुद्धां चित्तं न
राजचक्रं यत्तेमानसोजपः ॥ ६८ ॥ पर्वभिस्तजपेद्देवीमालां काम्यजपे स्मृतः ॥ गायत्र्या विहसलत्वादे

५०

4

दः पर्वे ह गीयते ॥ ६ ॥ आरम्भानामिकामध्यं पर्वारयुक्ता न्युक्तमात ॥ तजेनी मूलपर्येतं जपेद्दश सुपर्वे सु
॥ ७ ॥ मध्यमांशु निप्लूते यत्पर्वे हितं यं वेत् ॥ तं वेत् ॥ विजा नीया ज्ञेयं तज्जाति ज्ञेयं ॥ ७ ॥ जपेनैव त
संस्थिद्वा ह्यराणां नवशयः ॥ कुर्यादन्तं नवाक्यो मैत्रा सा उच्यते ॥ ७ ॥ चतुर्विंशत्यक्षरात्मा व्याह
ति प्रणवाच्चितः ॥ सुपर्वे वेदे हृतः सारमेयो वसुहो हृतः ॥ ७ ॥ आर्षे हो हो देवतं च विनियोगेन तथैव ॥
वेदितव्यं षड्यलेन ब्राह्मणेन विपश्चिता ॥ ७ ॥ गायत्र्या सुनिरारख्या तो विश्वामित्रो महाघृतिः गायत्रे
खंडद्वयुक्तं हेवता सविता स्मृता ॥ ७ ॥ प्रणवस्य नाषि त्रेहा गायत्रं खंडसवच देवो मिः सर्वकामदे
विनियोगो विज्ञायते ॥ ७ ॥ व्याहृतौ नां समस्तानां परमं ह्येष जा पतिः ॥ प्रजापति स्तु हू नो जग्या ब
परिकीर्त्तिता ॥ ७ ॥ हृदयादिष्वेणा नान्या संकुर्यात्तदादिभिः ॥ अत्रैहिकत्वात्तं चाग्निं कृतिं सुधियः

राम०

4

पर॥७८॥यथायकाशनेजस्रसचिदानंदलभूरा॥विविधासातवित्तेश्याय्याधेयादिनातिभिः॥७९॥
गायत्रीनामपूर्वार्द्धेसावित्रीमध्यमेदिने॥सरस्वतीचरायाह्नि सैवसंध्याविधुस्मृता॥८०॥सम्यक्ध्येय
त्वात्संध्येतिथ्यैधातीरूपमुच्यते॥अतिप्रयहात्रहोषात्रपातकादुपपातकात्॥८१॥गायत्रेचायतेयस्या
ज्ञायत्रीचोच्यतेततः॥सपितृघोतनात्तेवसावित्रीपरिकीर्तिता॥८२॥अनगतःप्रसवित्रीवागुरूप
त्वात्सरस्वती॥यस्यचैवेतिगायत्रीस्यातिःपरमां गतिं॥८३॥गायत्रीतमवेदंक्तासावित्रीशुक्ल
वर्णिका॥सरस्वतीतथाह्नि स्यात्पास्यावर्णमेतत्॥८४॥गायत्रीब्रह्मरूपातसावित्रीरुद्ररूपि
णी॥सरस्वतीविश्वरूपाउपास्यातविकालतः॥८५॥अभिर्घोतयेतगायत्रीब्रह्मरासह
सोहमस्मीत्युपासीतविविधनायेनकेनचित्॥८६॥संध्येति सूर्येणवस्यसंध्यादविभागतः॥

३० ब्रह्माद्यैः सकलैर्भूतैस्तन्वाभिः स चिरान्मनः ॥ ८७ ॥ तस्य हासो ह मस्मीति सो ह मस्मीति नामनिः
 ६ भवेत्तु पासकस्येति हेतुर्वैवर्जविरो विदुः ॥ ८८ ॥ संध्याकालः प्रायदयादिप्रस्यदिसुहृत्तेकः ॥ ८९ ॥
 विद्यस्य तदर्थे स्यात्तदर्थे स्याद्विशोः सुतः ॥ ९० ॥ तथैवास्तमितेनेषां विधाहीनामयं क्रमः ॥
 अथर्धयामाहासायं संध्यामाध्याह्निकीष्यते ॥ ९० ॥ उन्नमातारकीपेतामध्यामालुप्रतारका
 अध्यामस्यैसंहिता जातः संध्याविधायता ॥ ९१ ॥ उन्नमास्यैसंहितामध्यामालुप्रतारका ॥
 कनिष्ठातारकीपेतासायं संध्याविधायता ॥ ९२ ॥ अन्तर्मद्यं धं चिद्विवासापंचमैयुने ॥ ९३ ॥
 नानिष्ठषलस्यार्चवहिः संध्यात्तुपासिता ॥ ९४ ॥ एहेत्वेकगुणसंध्यागोष्टेदशगुणस्मृत
 शतसाहस्रिकानध्यामनंताविष्णुसंनिधौ ॥ ९५ ॥ तद्व्यास्तमयाहर्ध्वेयावत्पाद्वटिकात्र

राम०
 ६

ये तावत्संध्यायुषासीतवायश्चित्ततः परं ॥ ९५ ॥ संध्याकाले त्वमिहान्तेस्तात्वाचम्यपथाविधि
 जपेदष्टशतं देवीततः संध्यासमाचरेत् ॥ ९६ ॥ सूतके कर्मयोगात्पागः प्राणायामाद्यमंत्रकं कु
 र्यात्तद्विश्वार्चनजपेदेवैसमाहितः ॥ ९७ ॥ जलाभावे महामार्गे रेणार्तैर्वधने शुचौ मार्गे नारी
 निलये युध्योयेदेवीसमाहितः ॥ ९८ ॥ उपस्थानंततः कुर्याज्जातवेदसदृशवा ॥ मित्रसचष
 णोद्धाभ्यांतच्छुभोरात्रगीमहे ॥ ९९ ॥ नमो ब्रह्मराक्षसैः जातः सायं च वारुणीः ततो नवा
 दिशः सर्वाः श्लोकपालान्चि शेषतः ॥ १०० ॥ गुरुचंद्रद्वान्वासरान् शुभज्जपेद्विद्विसे न
 येत् कर्मेश्वरार्थेण कृत्वा कृतकलोभवेत्तरः ॥ १०१ ॥ इत्ययः कुरुते विषाखिकाले बुध
 क्तिनः ॥ उपासने हरेयाश्चाप्यजस्यः सदा भवेत् ॥ १०२ ॥ संध्याही सुपासते ये तसततसंशि

५०
७

तत्राः विभूतपापास्तेषां निवृत्तलोकां संसातनं ॥ १०३ ॥ संधाहीनोश्च निमित्तमनर्हः सर्व
कर्मसु ॥ गृह्यन्तु कृते कर्मजतस्य फलभागं भवेत् ॥ १०४ ॥ संध्यायेन प्रविशतां संध्यायेनापु
पसिता ॥ जीवन्मनो भवेत् कुटुम्बतः ॥ आचमि जायते ॥ १०५ ॥ अघिकार्यततः कुयोद्वाचारी च सं
धयोः ॥ दृष्टानि नोपवीतानि मेखला चैव धारयेत् ॥ १०६ ॥ गुरुं चैवाष्टुपासीत स्वाध्यायाद्यैस्व
माहितः ॥ आहूतश्चाप्यधीयीत लब्धं चास्मे निवेदयेत् ॥ १०७ ॥ सगुरुः क्रियाः कृत्वा वेदम
स्मे प्रयच्छति ॥ उपनीय दृष्टे दमाचार्यः स उक्तं दाहते ॥ १०८ ॥ एकदेश उपाध्यायकृत्विग्य
सकृदुच्यते ॥ एते मान्वा यथाश्रवे मेभ्यो मातागरीयसी ॥ १०९ ॥ ब्राह्मणेषु चरेद्भैक्ष्यमनिंद्यैव राम०
तमहं योः गुरुमेवावुच्यते तमधुमांसादिकं त्यजेत् ॥ ११० ॥ एवं चरेद्ब्राह्मण्यं दृष्ट्वा दानि पंचवा ७

अविरक्तोपरि गुरुतोषयित्वा गृहीभवेत् ॥ १११ ॥ संधावसाने श्रौतं वृत्त्यान्ते वा होममाचरेत् तत्राप्यशक्तः
करोरासदावास्ते भेदः ॥ ११२ ॥ अथौत्तमशौचविद्वान् श्रौतं कुर्वीत भक्तिः कीडाकमेव कालाना
मन्यथा निष्फलं भवेत् ॥ ११३ ॥ ततः कुयोत्सृज्य चरेत् वस्त्रं भक्तिः ॥ उक्तेन विद्वान्नाकाम्यं न पञ्कपोत्तमः
सुधीः ॥ ११४ ॥ ततः किंचिद्यथाशक्तिं दानं दद्याद्दिनाय वै ॥ तपस्विने श्रोत्रियाय तस्य नित्यं प्रकीर्तितं ॥ ११५
ततः कुयोन्मगलानां दर्शनं सर्वदा गृही ॥ पित्रा दोनां च वृद्धानां प्रणाम्य हितमाचरेत् ॥ ११६ ॥ लोकेऽस्मि
न्मगलान्यष्टौ ब्राह्मणो गौर्ज्ञेताशनः ॥ हिरण्यं सर्पिरादित्य आपो राजाश्वासतौ ॥ ११७ ॥ अग्निं चित्तं
पिना सत्रीयनाभिस्तु मेहोदधिः दृष्ट्वा वाः पुनत्येते तस्मात्प्रयेह नित्यशः ॥ ११८ ॥ दिवसस्याष्टमाणा
नामाद्यसतस्मात्चरेत् ॥ हिनीवच तथा आगे वेदाभ्यासो विधीयते ॥ ११९ ॥ न पेदध्यापयेद्विष्यान्धाये

३०
८

है विचारयेत ॥ अवेक्षेत च शास्त्राणि धर्मो हीनि द्विजोन्नमः ॥ ११९ ॥ विदस्वीकरणां पुर्व विचारो म्पसर्जनपः ॥
हानं चैव शिष्येभ्यो वेदाभ्यासे हि पंचधा ॥ १२० ॥ यत्तानां तपसां चैव श्रमार्थं चैव कर्मेणां ॥ विदस्व द्विजाती
नां निः श्रेयसकरः परः ॥ १२१ ॥ ततो ये पोष्यवर्गो धनमिच्छेत्तु बुद्धिमाव ॥ न्यायोपासितं विज्ञेन पोष्या
णां पालनं वरं ॥ १२२ ॥ माता पिता गुरुभ्यो यो धनाहीनः समाश्रितः ॥ अभागतोति शिश्वाग्निः पोष्यवर्ग
उदाहृतः ॥ १२३ ॥ षण्णामहकर्मणामस्वर्गाणि कर्माणि जीविका याजनाध्यापने चैव विशुद्धाचरति
युहः ॥ १२४ ॥ इत्याध्ययनं हानिनिवैश्वस्य क्षत्रियस्य च ॥ श्रित्यहो भिक्षो विप्रयाजनाध्यापने तथा
१२५ ॥ सप्तविज्ञागमाधर्म्यो ह्यपोलाभः कथोन्नयः ॥ प्रयोगः कर्मयोगश्च सत्यतिग्रहस्वच ॥ १२६ ॥ अधा
नं क्षत्रियैर्मज्जानां परिपालनं ॥ कुसीदं कृषिवाणिज्यपाशुपाल्यं विशः स्मृतं ॥ १२७ ॥ शस्त्रास्त्रधा

राम०
८

राजोक्तं स्रवस्याजोवनाय च ॥ वाणिज्या हि विशः प्रोक्तं शूद्रस्य द्विजसेवनं ॥ १२८ ॥ शायः कलियुगे
वर्णावाद्यंतो भात उन्नमो ॥ तथा रूढा मन्ते स्रवराणां च विशोऽस्मिन्ति ॥ १२९ ॥ याजपत्यपिशुं ह्यंलान्ता
यंति स्तुर्वति च ॥ नर्मति ब्रह्मलाभार्थं देवमायाविमोहिताः ॥ १३० ॥ अने कृतयुगे धर्मो स्वेतायां ह्यपरे
परे ॥ अन्धकलियुगे नृणां युगजास्तानुसारतः ॥ १३१ ॥ तपो धर्मः कृतयुगे ज्ञानं वैतायुगे स्मृतं ॥ ह्यपरे
चाध्वरः प्रोक्तस्तिष्ये हानं हयादमः ॥ १३२ ॥ कृते त्वमानवाधर्मो स्वेतायां गौतयस्मृताः ॥ ह्यपरे शंख
निरितताः कलौ पाणशराः स्मृताः ॥ १३३ ॥ तमे देशं कृतयुगे वैतायां यामयस्तु मेतं ॥ ह्यपरे कुलमे
कं हकतीरं च कलौ युगे ॥ १३४ ॥ कृते संभाषणं देववैतायां स्पृशेनेन वा ॥ ह्यपरे त्वत्रमाहायकलौ
पततिकर्मेणा ॥ १३५ ॥ कृते तात्कालिकः शापः स्वेतायां दशभिर्दिनैः ॥ ह्यपरे चैकमासेन कलौ

३०
९

संवत्सरेणात् ॥ १३७ ॥ कृते तात्कालिका अभिगम्य कृते दानं वेता स्वाह्वयरीयते ॥ द्वा परे पाचमाना य सेवया
रीयते कलौ ॥ १३८ ॥ जितो धर्मो ह्यधर्मैरास न चैवानृतेन च जिता श्रौरेः श्वराजानः स्त्रीभिश्च पुरुषाः कलौ
१३९ ॥ सीदंति चापि हो वाशिरुद्रा प्रनाशयति ॥ कुमार्यश्च प्रसूते अस्मिन् कल्पियुगे सदा ॥ १४० ॥
यदा यदा स नां हानिर्वैदमार्गो नु सारिरां ॥ तदा तदा कले वेदितुमेया विचक्षुरो ॥ १४१ ॥ युगे युगे च ये
धर्मो स्तेषु तेषु हि जातयः ॥ तिष्ठन्ति दानकर्तव्या युगरूपहि ते स्मृताः ॥ १४२ ॥ द्विविधस्तु गृहीत्यैः सा
धकश्चाप्यसाधकः ॥ अध्यापनं याज्ञन च सर्वस्याहः प्रतिग्रहं ॥ १४३ ॥ असाधकस्तयो विषेऽग्रहस्थाश्च
मसंस्थितः शिलोद्धतस्य कथित वंस्त्री कणसंग्रहः ॥ १४४ ॥ कृतामृताभ्यां जीवेत मृतेन भूतेन वा
सन्धानं पृताभ्यामपि बानश्च हत्या कदाच ॥ १४५ ॥ कृतं सुखं शिलं ज्ञानं ममृतं स्यादयाचितं मृतं भैक्षं

राम०
९

याचितं तदप्रमृतं कर्षणं स्मृतं ॥ १४६ ॥ स नानृते तु वाचते तदवाणि ज्यंते नापदि च जीवन् सेवाश्च हतिर्वि
ख्याता जाह्नवराणां विगर्हिता ॥ १४७ ॥ दृष्टौ च मातृपितरौ साक्षी भार्गो शिशुः सुतः ॥ अप्रकार्यं शतं कृत्वा
धर्मे वा मन्त्राविवीत् ॥ १४८ ॥ असुप्तात्सुप्ताद्वा द्वाद्विडां चैव वाससः ॥ अप्रवेष्टव्यं भावाद्दृष्टिं हि मित्युपत
त्यधः ॥ १४९ ॥ प्रतिग्रहं समर्थोऽपि नादत्तैः प्रतिग्रहं ॥ येलोकादानं शीलानां सतानां प्राप्तिपुष्कलात्
१५० ॥ गृहस्थस्तु यदापश्येदलौपलितमात्मनः ॥ अप्रपत्य सैव चापत्यं तदा सस्ये समाश्रयेत् ॥ १५१ ॥
अथीनात्मनि वेतानां क्षामारोप्य या विधिः ॥ अनीम्रानिकेतस्यान्विर्मुलफलाशनः ॥ १५२ ॥ अप्र
पलः स्वस्वार्थेषु ब्रह्मचारी यदा शयः संकपादेन तिष्ठेत्तमरीचौ चापि वेत्सुह ॥ १५३ ॥ पंचाग्निभूमयो
वा स्याद्भयं व्यपः सोमपो यवाः शीरो यराणां शनो वा स्यात्तपोभिः कालमावहेत् ॥ १५४ ॥ इति तृतीयः

३० गक्तत्वं॥ चक्षुर्यैर्दृष्टिवाभागेस्त्वानर्थं मूढाहरेत्॥ तिलयुष्पकुशादीन्मृत्वायाज्ञाकविमेजले॥ १५५॥
 १० प्रातर्मेधाह्नयोः स्नानं वानपस्थगृहस्थयोः॥ यतेस्त्रिषवर्णो जीर्णसकृत्तृप्तचरिणः॥ १५६॥ असा
 मर्थो हरीरस्य कालशक्ताद्यपेक्षया॥ मंत्रस्नानादिकं शास्त्रं परे कृत्वा लघुद्वयः॥ १५७॥ मां च भो
 तथा श्रेयं वायव्यं मे वचः॥ सारस्वते वारुणा च गायत्र्यं कापिलं स्मृतिः॥ १५८॥ आपो हि षादिभिर्मंत्रै
 मृदालं भक्ष्यं पार्थिवं॥ आयेयं भस्मना स्नानं वायव्यं गार्जः स्मृतः॥ १५९॥ यं तस्मात्पवर्षेण स्नानेन
 दिव्यं यज्यते॥ विद्वन्मृत्स्वती शानं स्नानं सारस्वते विदुः॥ १६०॥ अथ गार्हो वारुणा च गायत्र्या जलसे
 चनं॥ गायत्र्यं दशकृत्स्वस्नानं पापशरांशनं॥ १६१॥ आर्द्रा वाससा चांगमार्जनं कापिलं स्मृतं राम०
 ॥ चतुर्मुनस्य विष्णोश्च चिंतनं मानसं स्मृतं॥ १६२॥ एवमुक्तैश्च गौरीश्वरं संस्थादौ गोपता भवेत्॥ १०

आह होमा चेनाहो चने वयो गोविना जलेः॥ १६३॥ ब्रह्मसूत्रविशां चैव मंत्रवत्त्वानमिष्यते तस्मीमेव
 हि शब्दस्य स्त्रीणां च कुरुनंदन॥ १६४॥ स्नानं माध्याह्निकं कृत्वा संष्ठाकमे निवर्ते च ब्रह्मयज्ञे विधाया
 शयमेत्याचरेत्पराच॥ १६५॥ ययं कृतमधीते च तस्मात्संस्थायात्फलं॥ त्रिविधं प्रणीष्टं विधीनानस्य फ
 लमश्नुते॥ १६६॥ तपे रानैत्यं कंकु यो ब्रह्मयज्ञपुःसरं॥ ग्रहाणां दिनी मित्रेषु ब्रह्मयज्ञं विना भवेत्
 १६७॥ जलांते तिलदंभी स्तूपोत्थानाय याचते॥ नानुष्ठानफलं तस्य रात्रे खहितफलं॥ १६८॥ सर्व
 धममुक्तीर्ज्ञेयानामगोचमनंतरं॥ वस्त्रादिकं मर्मोत्तेन स्वधा करिणा तपेयं॥ १६९॥ शमी तं वा हस्तरा
 म्प्राक्तं वमी तं श्रवियं सप्त॥ युप्रांतं चैव वैश्यस्य हस्मांतं शूद्रजन्मनः॥ १७०॥ द्रोतनामभवे त्वीणा
 मृदानी भवे गोत्रना॥ पितृगोत्रं कुमारीणां वर्यानां मपि तथा॥ १७१॥ इति चतुर्थे भाग कृत्यं पंचमेव

३०

११

दिवाभागे वैश्वदेवादिर्कचरोत्तानित्य आहं प्रकुर्वीत ततो मुनी त वा गपत ॥ ७३ ॥ वैश्वदेवं पुरा कृतानि सो
चाश्वदेयेन था ॥ स्वायीष्टदेवतादिभ्यो नैवेद्यं विभिये दयेत् ॥ ७३ ॥ आतः सार्ये वैश्वदेवावुपवासदिनेषु च ॥
विधिना तद्वक्तृ व्यावन्था किं त्विषी भवेत् ॥ ७४ ॥ अशक्तश्चेद्दिगृहं तदा कुपीहा सहितौ दिवा ॥ अथ येन
हविषा भक्त्या पंच सना पठयेत् ॥ ७५ ॥ आत्तरा विभक्तानि कर्देशनिवासिना ॥ एकस्य वत कुर्वीत च त
येनानुसाराह ॥ ७६ ॥ बलिकर्म स्वधा होम स्वाध्यायातिथि सुक्रिया ॥ भूत रित्र मरुत्समनुष्णारव्याम
हामरखा ॥ ७७ ॥ हंतकारमथाद्ये वाभिर्मांवाशक्ति नो द्विजः ॥ दद्यादतिथयेनित्यं प्रधातं परमेश्वरं
७८ ॥ आसमात्रं भवेद्भिक्षा अर्थयास चतुष्टयं ॥ अर्थं चतुष्टयी कृत्य हंतकारो भिधीयते ॥ ७९ ॥ राम०
वैश्वदेवैतसंवासेति श्रुत्वा केचन मागते ॥ उहृत्य वैश्वदेवार्थं भिर्मांस्त्वा वि सज्जेयते ॥ ८० ॥ वैश्वदेवाक ११

तं पापं शक्नोति भूयैवो हवं ॥ न हि भिक्षु कृताचरो षाचैश्वदेवो यपो हति ॥ ८१ ॥ यतिश्च उरुचारी च वि
द्याधीशुरुपोषकः ॥ अक्षयः सौराष्ट्र निष्पद्यते ते भिक्षुकाः स्मृताः ॥ ८२ ॥ अज्ञो वा यद्विर्वाजलः
शत्रुवीर्य हनघातकः ॥ आगतो वैश्वदेवांते सोतिथिः स्वर्गदयकः ॥ ८३ ॥ दद्याच्च भिक्षां त्रितयं प
रिज्वा उरु सचारिणं ॥ इच्छया च ततो दद्याद्भिभवे सत्य वारितः ॥ ८४ ॥ यत्फलं त्वं गवा कीदृशनाथै
र्धनवाचस्प ॥ आभोति च महायत्नैरेरिज्जल दवाप्तयात् ॥ ८५ ॥ षड्वैवर्तं त्वय द्या हं देव पिंजरा दिव जि
ते ॥ कुर्याद्दूर हर हस्त च नित्य मेव प्रकीर्तितं ॥ ८६ ॥ भिक्षु मंत्रं स्वयं भुंक्ते जघन्यं जातराण ययः ॥ ददाति
निरयान्धो रक्ष नरः प्रतिपद्यते ॥ ८७ ॥ अशक्तश्चेद्यथा शक्ति किंचिद्वैद्विजाय वै ॥ पितृभ्यश्च
स्वधेत्सक्ता दद्याद्वा भोजयेत्ततं ॥ ८८ ॥ बालस्ववासिनी वृद्धगर्भिया वरकन्यकाः ॥ संभोज्याति

३० शिबहं अर्पणोः शेषभोजनं ॥ १९० ॥ ३ पलिषी बृहगभिण्यातरकन्यकाः ॥ १९१ ॥ त्रैश्वचो देशे चतुर
 १९ संविकोराकं ॥ वतलं चार्धे चंदं च विषादिनां च मंडलं ॥ १९२ ॥ पंचाशत्पलिकं कां स्यंस्थापयेत्तत्र राजतं
 ॥ तौ वरीवाशपवेनी निर्मातं भाजनं प्रभं ॥ १९३ ॥ शाकादीन् पुरतः स्थाप्य भक्ष्यं भोज्यं च वामतः ॥
 अन्नमध्ये शितं दद्यात् क्षिरो घृतं पायसी ॥ १९४ ॥ हस्ते पादौ तथैवात्स्यं प्रस्थाप्य च प्रासादं ॥
 ततो यासां सुसुहृत्पुत्राणां च विविदेयेत् ॥ १९५ ॥ अन्नं संक्षीप्य गायत्र्या संपूर्णं कर्तुं विमंत्रतः ॥ क
 तं त्वेति च सायंतं परिषिच्य त्वाक्षिरां ॥ १९६ ॥ यमायेत्यादि मंत्रं च नमो नैहैक्षिरो बलिं ॥ दत्वा धि
 मं च चान्नं वै कुयोराचमनं सकृत् ॥ १९७ ॥ यथारसं नानातिजिह्वा प्राणां ज्ञात्वा रामं
 स्येथ जलं स्पृष्ट्वा हरिं स्मृत्वाथ वागमतः ॥ १९८ ॥ प्राग्द्वंद्वं पुरुषोऽप्रीयान्मधुरं कल्मसं ततः ॥ मध्ये १९

मध्ये तपानीयं किंचिद्द्वंद्वं पुनः ॥ १९९ ॥ अक्षोयासासुनेर्मध्याः षोडशारण्यवासिनः द्वा
 विंशत्तु गृहस्थस्य तृमितिं ब्रह्मचारिणाः ॥ २०० ॥ जठरं पुरयेद्धर्मं चैभीगं जलेन च बाधोः संच
 रणाथीयं चतुर्थं मवशेषयेत् ॥ २०१ ॥ भोजनं त्वनलिः शेषकुर्यात्प्रातः कथंचन ॥ अन्वयद्वयं
 न्काज्यपललक्ष्मीरमध्वपः ॥ २०२ ॥ आयुष्मान् प्राज्ञः पुरोवर्धं कुर्यात्प्रातः क्षीरं धन
 वान्यश्चिमास्पस्वधर्मं वाचनं मुखः ॥ २०३ ॥ एकं ते हेमहस्तः सन् प्रातः पुरोमौनमास्थितः
 हितमेधमिताहारी वलागेपेन सुचिंतितः ॥ २०४ ॥ एकपंत्यपुत्रं पविशानां विषाणां सह भोजनं ॥ यद्ये
 कोपि त्यजेत्यावंशेषमन्नं भोजयेत् ॥ २०५ ॥ अग्निमिस्मना चैव कुरु मेनसुल्लिलेन च मार्गहारं
 सोऽष्टौ वपक्तिभेदो बुधैः स्मृतः ॥ २०६ ॥ भोजने होपमाशः स्नात्वा शोवाचाभिर्मंत्रितं हृष्टादीपं

३० तुमुनीतनमाहंगांत तो जपेत् ॥३०५॥ अर्केदिपर्वेराचो चवत देख्युष्टमीदिवा ॥ अकादशामहोरात्रं
 १३ न्नाचांद्वायरां चरेत् ॥३०६॥ नोद्धिष्टो घृतमादद्यात्पुष्पभूलवरांतथा ॥ यासशेषं चनाश्रीयातीत
 शेषं वापिषेत् ॥३०७॥ न फलकारंतथा ज्जंज्जंमोनीसुभायेया सह ॥ नभोक्त्यंतथा हस्तदत्तं चे
 द्वांजनादिं ॥३०८॥ शुक्लोद्धिष्टमाघ्रायसीदकं निर्वपेद्विवा ॥ त्वायवहिरमात्स्यमुखहला
 दिशो धयेत् ॥३०९॥ विस्मृतांत शैवानं परिणामश्च वै तथा ॥ सत्येन ज्ञेयैश्च कर्तव्यैश्च त्रिभि
 रंतथा ॥३१०॥ इत्युच्चार्य स्वहस्तेन परिसृज्यतथोदरं ॥ निघृष्य हस्तो तोयेन जलमक्षणी निषिच्य च
 ॥३११॥ शयानं च सुकन्या च च वनं शक्यं भवेत् ॥ मुक्तमात्रः स्मरेद्यत्कचक्षुस्तस्पर्शहीनो यतो राम०
 ३१२॥ उदृत्याचो नृज्यभूमिमाचम्य संस्मरेत् ॥ अगस्त्यादीन् विपाकाय भक्षयेत्तुलसीदलं १३

१३॥ सुपूगंधसुपर्वचक्षुरीलादि समन्वितं परगंधं च शिरामूलं चूर्णपत्रं विशेषतः ॥ ३१४॥ हित्वा
 हत्वा द्विजेभ्यश्च तां बलं च वेद्यंततः ॥ वाकृपाणि पादौ चापल्यं वर्तयेत्तत्तासने स्थितः ॥ ३१५॥ तौ ब्रूलाभ्यं
 जनेनैवैव कां स पात्रे च भोजनं ॥ यतिश्च ब्रह्मचारी च विधवा च विवर्जयेत् ॥ ३१६॥ इति पंचमभागकृतं
 ॥ इति हासपुराणां धीः षष्ठसं प्रमौनयेत् ॥ अष्टमे लोकाया वा तवहिः संघाततः पुनः ३१७ ॥
 अहिंसा सत्यमस्तेयं जौ चर्मिदियनियहः ॥ हानं दमो दया श्रुतिः सर्वेषां धर्मसाधनं ॥ ३१८॥ वयो
 बुध्यर्थवान्नेषु पुताभिजनकर्मणां ॥ आचरेत्सहजो हविमनिस्सामशर्गतथा ॥ ३१९॥ सायं सं
 ध्यांतथा होमं कृत्वा सम्पूज्यथा विधिं ॥ वैश्वदेवं ततः कुर्यादिति शिंच विशेषतः ॥ ३२०॥ स्वश
 त्पापं जयेद्भक्त्या ततोर्धुनीत कामतः ॥ उदरः सुखे वा दुःखे वा दीर्घाय चोत्तरं भवेत् ॥ ३२१॥ अहो

३० वयश्चिमीयामोवेदाभ्यासेनवैनयेत् ॥ प्रहरद्वयशायीतुष्टस्रभूयायकल्पते ॥ १११ ॥ शुचौदेशेनविने
 १४ चशिव्यशास्त्रोक्तमर्चकं ॥ शयानास्यापयेद्दीमान्कुम्भांजंविबर्जितं ॥ ११३ ॥ उपानहोवेष्टुं
 मंत्रपात्रंथैवच ॥ तोड्वाहोनिरम्याग्निसमीपेस्थापयेद्दहो ॥ ११४ ॥ रात्रिस्तृतीयेतस्मत्पात्रं
 श्वस्वस्वशयिनः ॥ नमस्कृत्वावायुविस्वसमाधिस्थस्वपेत्स्व ॥ ११५ ॥ प्राच्यावादिक्षिणाया
 वाशिरः कृत्वास्वपेद्दहो ॥ नाईवासाननयश्च प्रत्येभ्यक्ताश्चस्वेऽश्विः ॥ ११६ ॥ पनीसुतमौ
 स्त्रिधातुप्राभोगविबर्जितं ॥ उपेयान्मध्यरात्र्यंतेजोरीचैतजमानसः ॥ ११७ ॥ चोदशाहर्निशा
 स्त्रीणां तस्मिन्गमाससंविशेत् ॥ यथाकामोभवेद्दक्षिणांवरमनुस्मरन् ॥ ११८ ॥ भर्तुः पादौ राम०
 नमस्कृत्य शयानं प्राणनागता ॥ स्मृत्यपरमात्मानं तस्याजं घेप्रसारयेत् ॥ ११९ ॥ योनिं स् १४

पूजापेत्तुक्तविस्वयोनिं वजापनेः ॥ रेतः सिंचेत्ततो योन्यां ततो गर्भं विमर्तित्वा ॥ १२० ॥ कतीतुमैयु
 नेत्याद्याहर्मे संभूतिशंकया ॥ अन्तरीतद्वा वाङ्मनोचविर्मन्त्रवर्जितं ॥ १२१ ॥ बह्वन्त्रं वा स्वगृहोक्तं यस्य
 कर्मशकीर्तितं ॥ तस्य तावतिशास्त्रार्थैकते सर्वैकतो भवेत् ॥ १२२ ॥ श्रेयान्मध्यमो विद्वेषाः परमो भोक्तृ
 लुहितात् ॥ स्वधर्मनिधनं श्रेयः परमो भयावहः ॥ १२३ ॥ इत्येतरस्त्रिलोकोक्तमहन्महनिर्वमया ॥ ब्राह्म
 णानोक्त्यजातमपवर्गेफलप्रदं ॥ १२४ ॥ नास्ति क्वादृशबालस्या ब्राह्मणेन करोति यः स्याति नर
 कान्द्योरावकालयो नोपजायते ॥ १२५ ॥ नान्यो विदुः कुर्येपं शासुक्ताश्चमविधिस्तकं ॥ तस्मान्कर्मोपा
 कुर्वीत तद्वये परमेशिनः ॥ १२६ ॥ कर्मैभिर्जीयते शुद्धिस्ततो वै राग्यमाप्नुयात् ॥ विरक्तश्च भवेत्प्राणी क
 ततः शांतिमवाप्नुयात् ॥ १२७ ॥ यत्कृत्वा मरतिरेव स्यात्तत्प्रज्ञमानवः आत्मन्येव च संतुष्टस्तस्य का
 र्यं निविद्यते ॥ १२८ ॥ नाद्येतव्यं न कर्तव्यं न भेतव्यं कदाचन ॥ यो वै सर्वसुमः शांतो यतिर्भवेति गन्ध्या

३०

१५

३२९॥ यावत्स्थानं ब्रह्मनिष्ठं गुरुं भक्त्या भजेत्ततः ॥ निर्ममो निरहंकारः स काकी वनमाविशेत् ॥ ३२९॥
 अथोमासा विहारः स्याद्यतीनां संयतात्मानां ॥ एकत्र चतुरोमासा न्वाधिका विवसेत्तुनः ॥ ३३०॥ अवि
 मुक्तेष्वपि ध्यानो विहारस्तन विधत्ते ॥ नरेन्द्रो भविता तत्र दृष्टं शास्त्रं पुरातनं ॥ ३३१॥ विद्वं कृत्वा कं कं यो भे
 क्षवाहं मासने ॥ कौपीना द्यादं वासः ॥ घटे ता निपरिग्रहेत् ॥ ३३२॥ स्नायनं किं वा रं न्योति वं शिल्पक
 मे च ॥ परिग्रहं च वस्त्रां वने ये मलमूत्रवत् ॥ ३३३॥ आसुप्ते गृध्रेः कालं न ये हेरांतं चिंतया ॥ मनो वा
 क्कापट्टं च धारयेत् सर्व हापतिः ॥ ३३४॥ कृत्वा मोक्षा अभिमं मोहात्ततः ॥ च वने यदि ॥ न तस्य निष्कृतिर्हे
 षा पतितस्य दुःखमनः ॥ ३३५॥ अतः कर्मैव कर्तव्यं सर्वं सखिया कलौ ॥ गंगा स्नानं हरिः पूजा दयादानं राम
 दमः स्मृतिः ॥ ३३६॥ अतः कर्मैव मे धारिकरणी ॥ अथायाश्च परिग्रहः ॥ कर्म उल्लुपतिर्वस्त्रव्रतं नैहि ॥ १५

कर्मैव च ॥ ३३६॥ देवावर्षपशोर्हि साधा तस्मिन् तजन्म च ॥ गुरोरापेक्षा घृसंकोचो मृत्युता वापति कृतिः
 ॥ ३३७॥ युद्धे घृषत शास्त्रं स्वविषयं हनने तथा ॥ शांतिवक्तुं ब्राह्मणा नो वनमोक्षा अभ्युपेतं ॥ ३३८॥
 सर्वानापरिग्राहो महाप्रस्थानयेत् वचः ॥ इति त्वाणां मातृलोके तु हाहं सोमविक्रयः ॥ ३३९॥ अभिहो वंगवा
 लेभ्यो मधुपकैः सह ग्रहः ॥ साष्टाङ्गं चोपश्रुतिः सर्वे न्ये कलोर्ध्वगे ॥ ३४०॥ वज्रत्वादि हृष्टास्त्राणां ध
 मे मूलं कृति स्मृतिः शराणां नाविशे यो यव जयते ॥ ३४१॥ श्रोतं तत्र प्रमाणं साहचर्यं धैर्यं युतिर्वर ॥ यु
 तिर्द्वैधं त्वयै स्पातत्रधमौ बुभो स्मृतौ ॥ ३४२॥ स्मृतिर्द्वैधं त्वविषयः कल्पनीयः पश्य क पश्य क ॥ एवं
 शास्त्रं प्रमाणं च कार्याकार्ये व्यवस्थितौ ॥ ३४३॥ तस्मात्तु कूलस्तर्का पि प्रत्यक्षं तर्कनिश्चितं ॥ वेदप्रमा
 नादि स्मार्त्तं च केचिद्वाङ्मनैर्निषिद्धाः ॥ ३४४॥ वेदप्रमाणं हि तौ धर्मौ हाधर्म स्मिन् द्विपदेयः ॥ वेदो नावययः सा

३० क्षात्स्वयंभूरिति शुभ्रम् ॥ ३५३ ॥ गंगास्नानं शिवो विष्वक्नात्मचित्तनं ॥ ध्यानं तारयणस्येतत्सकलं धर्मं
 १६ लक्षणं ॥ ३५४ ॥ कर्मणामनसा वाचा यत्ना हर्मसमाचरेत् ॥ अस्त्वर्गलोकविहिंस्रं धर्ममय्याचरेत् ॥ ३५५ ॥
 यो विष्वक्तनित्यस्तु स सर्वो नृकृतवान्मर्यादां ॥ स स्नातः सर्वतीर्थेषु तत्रैतानाश्रितं तपः ॥ ३५६ ॥ अ
 धीत्य विष्वक्वेदां स तातुत्याद्यधर्मेतः ॥ इष्टा च शक्तिर्यो यज्ञैर्मनो मोहे निवेष्टयित् ॥ ३५७ ॥ वैवा
 क्यशिक्षात्रोयः सहिसोमं पिबेन्नरः प्राकृतोमिमीः ॥ क्रियाकुर्याद्यस्यात्रैवार्थिकं भवेत् ॥ ३५८ ॥ चंडा
 लो जायते यत्करणाच्छुद्धिं भिष्यतात् ॥ यत्तार्थमर्थं भिक्षित्वा यो न सर्वेषु यच्छति ॥ ३५९ ॥ तीर्थेषु यो प्रति
 स्तान्निधमेव कथयत परः ॥ ते यानि नरकान्घोरान् काकयोर्निर्धत्ततः ॥ ३६० ॥ न वेददलमाश्रित्य प्रति राम
 ग्रहपरो भवेत् ॥ अज्ञानाद्वा प्रमादाद्वा दुष्टात्कर्मैतत् ॥ ३६१ ॥ हनं परं गृहस्थस्य शुभ्रं वा जलचारिणः ॥ ३६२ ॥

वनस्थस्तपः प्रोक्तं यते स्तं शमयेव च ॥ ३६३ ॥ स्नानं क्षमाद्वा ह्यरास्यं श्रवित्वं संपन्नकर्मः वैश्वस्य कृषि
 चारिण्यं गृहस्थस्यैव वर्गः ॥ ३६४ ॥ यतः सर्वो शिभूतानियेन सर्वमिदं ततः ॥ स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विद
 ति मानसः ॥ ३६५ ॥ नेहा भिक्कमना शोस्तु प्रत्यवायी न विद्यते ॥ स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विदति गात्रे
 वः ॥ ३६६ ॥ स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य वा यते महतो भयात् ॥ ३६७ ॥ स्वज्ञात्पुनरायौ धर्मो यस्य कल्पितः ॥
 तत्र द्वमेतैरेव प्राप्यते परमं परं ॥ ३६८ ॥ इति निश्चित्य स तत्तुल्ये परमात्मनः ॥ योगिनः कर्मकुर्वीति
 संगत्य क्तविषुक्तये ॥ ३६९ ॥ यद्मं स्मृति सारांशं महर्षीणां च संमतं ॥ भक्त्या परेत्पाठयेद्वा स विद्वान्भुक्ति
 माप्नुयात् ॥ ३७० ॥ शास्त्राश्चि मथनाद्वा तोयं शोयं पारिजातकः ॥ उधुनां कामदोभूयान्मृगानां भजता
 मपि ॥ ३७१ ॥ वहवो यद्यपि यं शोः पादपाः संतिभूतले ॥ तद्याप्ययं विजयिना मफलैः श्रमैः ॥ ३७२ ॥ इति
 श्रीमन्महात्करोपनामकसदाशिवसूक्तसूक्तभगवद्भक्तिकर्गं गंधर्वविरचिते प्रपंचसारविदिके अ

३० होरावृत्तानिरूपणानामष्टमोऽध्यायः समाप्तः संवत् ॥ १४ ॥ अषाढमासे शुक्लपक्षे ॥ ७ ॥ १७

सम०
१७

